

Η επιβίωση της Ελλάδας μέσα από διαδοχικά θαύματα - του Κωνσταντίνου Λούλη - 205672

«Όποιος επιθυμεί ρεαλιστικά να προσεγγίσει το ελληνικό πρόβλημα, με την προϋπόθεση ότι μπορεί να αποβάλει τα ρομαντικά συναισθήματά του, θα μπορέσει να εκτιμήσει αντικειμενικά το μέγεθος της ζημιάς που έχει προκληθεί στον κοινωνικό, διοικητικό και οικονομικό τομέα... Η «αλλαγή» ισοπέδωσε κυριολεκτικά αξίες και αρχές αιώνων. Η ελληνική νεολαία γαλουχήθηκε, εδώ και 35 χρόνια, με έναν άγονο προσανατολισμό -κυριολεκτικά οδηγήθηκε σε λαβύρινθο- χωρίς ιδανικά, οράματα, πρότυπα ηρώων, σεβασμό, αυτοπεποίθηση, εθνική υπερηφάνεια, εμπιστοσύνη σε ικανούς ηγέτες, που τίμησαν τις προσδοκίες τους, αισιοδοξία και ασφάλεια για το μέλλον» (σελ. 417).

«Το πείραμα για την υγιή εξέλιξη της νέας Ελλάδας που ξεκίνησε το 1827, δυστυχώς απέτυχε» (σελ. 421).

«Ο αναγνώστης που θα με τιμήσει με την ανάγνωση του βιβλίου θα το επιβεβαιώσει πιο αυθεντικά από μένα. Αν λοιπόν παρακινήσω ακόμη κι έναν αναγνώστη, ιδιαίτερα νέο, να διαβάσει ή έστω να «περιδιαβάσει» το βιβλίο και να διδαχτεί τόσο από τα θετικά όσο και από τα -δυστυχώς περισσότερα- αρνητικά της πολυκύμαντης ιστορικής μας πορείας των σχεδόν δύο τελευταίων αιώνων, τότε θα έχει ευοδοθεί ο σκοπός για τον οποίο γράφτηκε» (σελ. 433).

Αυτό ήταν και η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της επιθυμίας μου να γράψω κάποια λόγια γι' αυτό το βιβλίο, ένα σύνολο Ιστορίας και ιστοριών που δε δίστασα να του αφιερώσω ώρες ακόμη και από την έμμισθη εργασία μου. Είναι ασύλληπτο πώς ένας σημαντικός παράγοντας της αλευροβιομηχανίας, καθόλου κομματικοποιημένος ή έστω ενεργά αναμεμιγμένος με την πολιτική ζωή, απέκτησε τέτοια και τόση διεισδυτική ματιά στα γεγονότα της ελληνικής Ιστορίας! Και μάλιστα τα παρέθεσε εύληπτα, αντικειμενικά, ουδέτερα, φωτίζοντας επιτυχίες και αποτυχίες, λάθη και παραλείψεις, επαίνους και αναθέματα, από την κυβέρνηση του Καποδίστρια μέχρι και τον Σεπτέμβριο του 2015. Επιτέλους, ένα βιβλίο Ιστορίας που πρέπει να το διαβάσουν όλοι όσοι δεν παραμένουν ρομαντικά πιστοί στο ιδανικό παρελθόν μας.

«Η Ιστορία, ως γνωστόν, λίγες φορές είναι επίπεδη, τις περισσότερες είναι πολυεδρική. Για αυτό άλλωστε λέγεται ότι στην Ιστορία δεν υπάρχει απόλυτα αντικειμενική αλήθεια. Υπάρχουν μόνο προσεγγίσεις της» (σελ. 433).

Ψηλαφίζοντας λοιπόν με αληθοφάνεια και αποστασιοποίηση, ο κύριος Λούλης έγραψε ένα δυνατό, υπέροχο, συναρπαστικό δοκίμιο νεοελληνικής Ιστορίας, έναν ποταμό γεγονότων και πρωταγωνιστών, με λόγο που ρέει ασταμάτητα, χωρίς υπερβολικά μεγάλο αριθμό λεπτομερειών που θα κουράζανε τον μέσο αναγνώστη. Έμεινα άφωνος από στοιχεία της Ιστορίας που δε γνώριζα, επιβεβαιώθηκαν οι γνώσεις μου για ιστορικά γεγονότα που γνώριζα και παραδέχομαι ότι με κέρδισε από την αρχή ως το τέλος. Όποιος νέος και μεγαλύτερης ηλικίας αναγνώστης θέλει να διαβάσει την πορεία της ελληνικής Ιστορίας μέχρι σήμερα το

βιβλίο του κυρίου Λούλη είναι ένα εξαιρετικό εφελθτήριο. Δεν είναι δοκίμιο με την αυστηρά επιστημονική έννοια, γεμάτο υποσημειώσεις, βιβλιογραφία, παραθέματα και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο, κατάλληλο μόνο για μελετητές. Είναι λέξεις, γεγονότα, τομές, ανατροπές, εξελίξεις, παγίδες, λάθη, όλα τα αιμοσφαίρια που κυλούν στο αίμα μας από γενέσεως κράτους.

Το βιβλίο αποτελείται από τις εξής ενότητες: προσωπικά ιστορικά βιώματα του συγγραφέα, μιας και λόγω οικογενείας συναναστράφηκε με σημαντικούς πολιτικούς παράγοντες της Ελλάδας, από τους οποίους όμως ποτέ, όπως δηλώνει ο ίδιος ρητά, δε ζήτησε ποτέ το παραμικρό ώστε να ξεφύγει από τα χρονοβόρα γρανάζια της γραφειοκρατίας, ούτε το εκμεταλλεύτηκε ποτέ για να αναρριχηθεί σε πολιτικούς θώκους. Στη συνέχεια παρατίθεται η εξιστόρηση των ελληνικών λαθών και παθών από το 1821 ως τις μέρες μας, διαιρεμένη σε 8 χρονικές περιόδους. Το κείμενο εμπλουτίζεται με την παράθεση φωτογραφημένων και φωτοτυπημένων ντοκουμέντων, στα οποία παραπέμπεται ο αναγνώστης κατά την ανάγνωση του κυρίως κειμένου. Συμπληρωματικά, παρατίθενται αναφορές στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος, η ιστορία του Αγίου Όρους (του οποίου ο γράφων υπήρξε Πολιτικός Διοικητής την περίοδο 1989-1991) και της Μονής Βατοπαιδίου, τα αδιέξοδα της ελληνικής οικονομίας, ξεχωριστή αναφορά στη βασιλεία της Ελλάδας, τιμητική αναφορά στο γεφύρι της Πλάκας στην Ήπειρο, που κατασκεύασε πρόγονος του συγγραφέα, λίστα με τα ονόματα των πρωθυπουργών, των Κυβερνητών, των Προέδρων της Δημοκρατίας και των βασιλέων του ελληνικού κράτους, γνωμικά και ρητά και μια σύντομη αναφορά στην επιχειρηματική δραστηριότητα, καθώς και το οικογενειακό δέντρο του συγγραφέα.

Χάρη σε αυτό το βιβλίο έμαθα πολλά ανατρεπτικά γεγονότα: για το ότι το 2010 ο Άρειος Πάγος αναίρεσε την απόφαση του Στρατοδικείου για την εκτέλεση των έξι το 1922 και τους αθώωσε, ότι κορυφαία κοινωνικά επιτεύγματα όπως καθιέρωση της 8ωρης εργασίας, παροχή κοινωνικής ασφάλισης (ΙΚΑ), απονομή σύνταξης, ετήσια μηνιαία άδεια, εργατικές κατοικίες, αποζημίωση σε περίπτωση απόλυσης έγιναν επί κυβερνήσεως Μεταξά, ότι το ΚΚΕ...λόγω του ότι η Σοβιετική Ένωση είχε υπογράψει Σύμφωνο Φιλίας με τους Γερμανούς, μοϊκοτάρησε τον αγώνα του Ελληνικού Στρατού στο Αλβανικό Μέτωπο, ότι στην κρίσιμη μάχη των Αθηνών ενισχύθηκαν οι Βρετανοί με Ινδούς στρατιώτες, τους Γκέρκας, ότι το Δόγμα Τρούμαν ήταν ύψους 707.000.000 δολαρίων (σημερινά 30.000.000.000 δολάρια) και ήταν δώρο μόνο για την Ελλάδα, όχι δάνειο, όπως έγινε με τις άλλες 16 δυτικοευρωπαϊκές χώρες, ότι ο Κ. Μητσotάκης είναι εγγονός της αδερφής του Ελευθερίου Βενιζέλου, Αικατερίνης και πολλά άλλα.

Ειλικρινά θα υπάρξουν και άνθρωποι που είτε επειδή δεν είναι ιστορικός ο συγγραφέας είτε επειδή το βιβλίο δεν είναι δοκίμιο θα καταφερθούν εναντίον του. Δε με ενδιαφέρουν αυτοί. Με ενδιαφέρει που χάρη σε αυτό το βιβλίο ξύπνησε το φιλέρευνο ενδιαφέρον μου για τα γεγονότα της χώρας που ζω και της εποχής που προηγήθηκε της δικής μου αλλά αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της σημερινής και άρα πρέπει να δω με ανοιχτά μάτια το τι συμβαίνει και το τι μέλλει γενέσθαι ώστε να μπορέσω να υποστηρίξω με τις γνώσεις μου και την εμπειρία μου την παρουσία μου σε αυτήν τη χώρα. Χωρίς ρομαντισμούς και εθελουφλία. Κύριε Λούλη, σας ευχαριστώ!

Πάνος Τουρλής